

syn, der ikke senere forcastes af Ministeren. Vi finde nu, som før, denne Indskrænkning i Kassationsretten unaturlig i sig selv, og vi finde det særlig unaturligt, samtidig med at paalægge Statskassen saa bethdelige Bidrag til Skolelærernes Lønning, at formindste Statsmyndighedernes Indflydelse paa deres Raadelse. Men paa den anden Side kan det lige over for disse Hensyn, som tidligere vare afgørende for os, med nogen Føje gøres gældende, at den ny Indskrænkning næppe har eller lettelig vil faa synderlig praktisk Betydning. Saaledes som Forholdene paa Skolens Omraade i Virkeligheden stille sig og tør haabes at ville stille sig og saa i Fremtiden, vil det Tilfælde vanstelig komme til at foreligge, at en Kassation, hvis naturlige Berettigelse maatte erkendes, mødte Hindring i den ny Ordning. Tør man, hvad dette Punkt angaar, berolige sig herved, maa det dernæst erindres, at i alle andre Henseender er Forholdet efter den nu foreslaaede Ordning det samme, som efter Loven af 1856. Den ny Bestemmelse gentager, bortset fra Indskrænkningen af de berettigede Kassationsgrunde, i øvrigt Ord til andet — i alt Fald med ganske uvæsentlige Redaktionsændringer — den tilsvarende Passus i Loven af 1856 § 9. Der vil saaledes kun i hin ene Retning ske en Forandring i den Statsmyndighederne hjemlede Kassationsret.

Mindretallet (B. Bøjsen, S. Jensen, Møller, S. Olesen og S. Pedersen) finder vel, at enkelte af Lovforslagets Bestemmelser ere uheldige, og at det tillige lider af den væsentlige Mangel, at der ikke derpaa findes opført en rimelig Sum til Understøttelse af Privatskolerne, men for ikke at hindre Forslagets hurtige Fremme skal Mindretallet dog for Tiden indskrænke sig til at forbeholde sig sin Stilling, hvis Forslaget senere maatte komme til at foreligge Tinget i en ændret og muligvis mere tilfredsstillende Skikkelse.

Fra Lærere og Lærerinder ved 13 købstadlignende Landsbyskoler har Udvalget modtaget den som Bilag trykte Henvendelse. De Duffer, som ere udtalte i denne Henvendelse, have allerede været drøftede under tidligere Forhandlinger om Skoleloven. Udvalget mener nu, som før, at man ikke kan komme videre i denne Retning, end der er sket ved Lovforslagets § 29. Henvendelsen har derfor ikke givet Udvalget Anledning til at foreslaa nogen Ændring.

I Henshold til ovenstaaende indstiller Udvalget Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Ahlefeldt-Laurvig.

Bjerre.

Bøjsen.

Breinholt-Bandborg.

Goos,

H. N. Hansen.

Høst.

S. Jensen.

Formand og Drøvsrer.

Suul-Rysensteen.

Roch.

N. Møller.

Olesen.

S. Pedersen.

Raben.

Scheel.